

Świętość Kościoła

KKK 867 Kościół jest "święty": jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest "nieskalany, choć złożony z grzeszników". Świętość Kościoła jaśnieje w świętych, a w Maryi już cały jest święty.

KKK 823 "Kościół... uznawany jest przez wiarę za niezachwianie święty. Albowiem Chrystus, Syn Boży, który wraz z Ojcem i Duchem Świętym doznaje czci jako «sam jeden Święty», umiłował Kościół jako oblubienicę swoją, siebie samego zań wydając, aby go uświęcić; złączył go też ze sobą jako ciało swoje i hojnie obdarzył darem Ducha Świętego na chwałę Bożą" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 39). Kościół jest więc "świętym Ludem Bożym" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 12, a jego członkowie są nazywani "świętymi" (Por. Dz 9, 13; 1 Kor 6, 1; 16, 1).

KKK 824 Kościół zjednoczony z Chrystusem jest uświęcany przez Niego; przez Niego i w Nim staje się on również uświęcający: "Uświęcenie człowieka w Chrystusie i uwielbienie Boga)). jest celem wszystkich innych dzieł Kościoła" (Sobór Watykański II, konst. Sacrosanctum Concilium, 10). "To właśnie w Kościele złożona została pełnia środków zbawienia" (Sobór Watykański II, dekret Unitatis redintegratio, 3).

W nim "dzięki łasce Bożej osiągamy świętość" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 48).

KKK 825 "Kościół już na ziemi naznaczony jest prawdziwą, choć niedoskonałą jeszcze świętością" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 48). Członkowie Kościoła powinni dążyć do doskonałej świętości: "Wyposażeni w tyle i tak potężnych środków zbawienia, wszyscy wierni chrześcijanie jakiegokolwiek sytuacji życiowej oraz stanu powołani są przez Pana, każdy na właściwej sobie drodze, do świętości

doskonałej, jak i sam Ojciec doskonały jest" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 11).

KKK 826 Miłość jest duszą świętości, do której wszyscy są powołani, "kieruje wszystkimi środkami uświęcenia, formuje je i do celu prowadzi" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 42).

Zrozumiałam, że skoro Kościół jest ciałem złożonym z różnych członków, to nie brak mu najbardziej niezbędnego, najszlachetniejszego ze wszystkich. Zrozumiałam, że Kościół posiada Serce i że to Serce płonie Miłością. Zrozumiałam, że jedynie Miłość pobudza członki Kościoła do działania i gdyby przypadkiem zabrakło Miłości, Apostołowie przestaliby głosić Ewangelię, Męczennicy nie chcieliby przelewać swojej krwi)). Zrozumiałam, że Miłość zamyka w sobie wszystkie powołania, że Miłość jest wszystkim, obejmuje wszystkie czasy i wszystkie miejsca)). jednym słowem, jest wieczna! (Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, Rękopisy autobiograficzne, B 3v).

KKK 827 "A podczas gdy Chrystus, «święty, niewinny, niepokalany», nie znał grzechu, lecz przyszedł dla przebłagania jedynie za grzechy ludu, Kościół obejmujący w łonie swoim grzeszników, święty i zarazem ciągle potrzebujący oczyszczenia, podejmuje ustawicznie pokutę i odnowienie" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 8; por. dekret Unitatis redintegratio, 3; 6). Wszyscy członkowie Kościoła, łącznie z pełniącymi w nim urzędy, muszą uznawać się za grzeszników (Por. 1 J 1, 8-10). We wszystkich kątach grzechu jest jeszcze zmieszany z dobrym ziarnem ewangelicznym aż do końca wieków (Por. Mt 13, 24-30). Kościół gromadzi więc grzeszników objętych już zbawieniem Chrystusa, zawsze jednak znajdujących się w drodze do uświęcenia:

Kościół jest więc święty, chociaż w swoim łonie obejmuje grzeszników, albowiem cieszy się nie innym życiem, jak życiem łaski; jeśli jego członki karmią się

nią, uświęcają się, jeśli zaś odwracają się od niej, obciążają się grzechami i winami, które stoją na przeszkodzie w rozszerzaniu się jego promiennej świętości. Dlatego Kościół cierpi i czyni pokutę za te grzechy, mając władzę uwalniania od nich swoich synów przez Krew Chrystusa i dar Ducha Świętego (Paweł VI, Wyznanie wiary Ludu Bożego, 19).

KKK 828 *Kanonizując* niektórych wiernych, to znaczy ogłaszając w sposób uroczysty, że ci wierni praktykowali heroicznie cnoty i żyli w wierności łasce Bożej, Kościół uznaje moc Ducha świętości, który jest w nim, oraz umacnia nadzieję wiernych, dając im świętych jako wzory i orędowników (Por. Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 40; 48-51). "W ciągu całej historii Kościoła w okolicznościach najtrudniejszych święte i święci byli zawsze źródłem i początkiem odnowy" (Jan Paweł II, adhort. apost. Christifideles laici, 16). Istotnie, "świętość Kościoła jest tajemniczym źródłem i nieomylną miarą jego apostołskiego zaangażowania oraz misyjnego zapału" (Jan Paweł II, adhort. apost. Christifideles laici, 17).

KKK 829 "Podczas gdy Kościół w osobie Najświętszej Maryi Panny już osiąga doskonałość, dzięki której istnieje nieskalany i bez zwały, chrześcijanie ciągle jeszcze starają się usilnie o to, aby przewyciężając grzech wzrastać w świętości; dlatego wnoszą swoje oczy ku Maryi" (Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 65). W Niej Kościół jest już cały święty.

KKK 749 Artykuł o Kościele zależy także całkowicie od artykułu o Duchu Świętym, który go poprzedza. "W pierwszym więc Duch Święty ukazuje się jako absolutne źródło wszelkiej świętości; w drugim Boski Duch ukazuje się jako bijące źródło świętości Kościoła" (Katechizm Rzymski, 1,10, 1). Według określenia Ojców Kościoła, Kościół jest miejscem, "gdzie zakwita Duch"

Świątych obcowanie

KKK 962 "Wierzimy we wspólnotę wszystkich wiernych chrześcijan, a mianowicie tych, którzy pielgrzymują na ziemi, zmarłych, którzy jeszcze oczyszczają się, oraz tych, którzy cieszą się już szczęściem nieba, i że wszyscy łączą się w jeden Kościół; wierzymy również, że w tej wspólnocie mamy zwróconą ku sobie miłość miłosiernego Boga i Jego świętych, którzy zawsze są gotowi na słuchanie naszych próśb" (Paweł VI, Wyznanie wiary Ludu Bożego, 30. .

Święta Emilia

Niewiele wiadomo o życiu św. Emilii, ale dobrze znana nam jest połowa jej potomstwa. Piątka z jej dziesięciorga dzieci została świętymi Kościoła katolickiego: Makryna Młodsza, Bazyl Wielki, Piotr z Sebasty, Grzegorz z Nyssy oraz Theosebia. Św. Emilia jest pięknym przykładem tworzenia kultury modlitwy i świętości w domu. To wzór do naśladowania dla matek dużych rodzin.

Anna (matka Samuela)

"Pozwól, panie mój! Na twoje życie! To ja jestem ową kobietą, która stała tu przed tobą i modliła się do Pana. O tego chłopca się modliłam, i spełnił Pan prośbę, którą do Niego zanosłam. Oto ja oddaję go Panu. Po wszystkie dni, jak długo będzie żył, zostaje oddany na własność Panu".

Anna czekała na dziecko przez wiele lat, wiernie modląc się do Boga i nigdy nie wątpiąc, że otrzyma dar macierzyństwa. Trudną decyzją musiało być dla niej oddanie długo oczekiwanego syna w służbę Bogu, jednak dotrzymała złożonej obietnicy, wykazując się posłuszeństwem. Musimy ufać, tak jak Anna, że kiedy poddamy się Bożemu planowi, dla naszego dziecka, to On zapewni im lepsze życie niż my. Jest wzorem do naśladowania dla matek, które zmierzyły się z obawą o swoje dziecko.

Święta Elżbieta Seton

"Jaka była pierwsza zasada życia naszego drogiego Zbawcy? Cóż, pierwszym celem naszej codziennej pracy jest spełnianie woli Boga; po drugie, aby to robić w sposób, w jaki chce; i po trzecie, aby to robić, ponieważ jest to Jego wola. Z całą pewnością wiemy, że nasz Bóg wzywa nas do świętego życia. I chociaż jesteśmy słabi sami, ta łaska może nas przenosić przez każdą przeszkodę i trudność".

Św. Elżbieta Seton była oddaną żoną i matką pięciorga dzieci. Kiedy zmarł jej mąż, została bez środków do życia i sama musiała zapewnić godny byt potomstwu. Otworzyła w swoim domu szkołę, co ostatecznie doprowadziło do założenia pierwszej katolickiej szkoły w Stanach Zjednoczonych. Cechowało ją wyjątkowe męstwo. Jest przykładem zwyciężania przeszkód i trudów, z jakimi musimy borykać się w naszym życiu i wzorem do naśladowania dla matek samotnych i pracujących.

Święta Joanna Molla

"Tajemnicą szczęścia jest żyć każdą chwilą i dziękować Bogu za to wszystko, co On w swojej dobroci wysyła nam codziennie".

Św. Joanna była lekarką, żoną i matką. W obliczu ciąży zagrożonej, kiedy usłyszała, że tylko aborcja uratuje jej życie, zdecydowała się urodzić dziecko. Cechowała ją silna wiara katolicka, w której każdego dnia mocno i nieustannie trwała. To wzór do naśladowania dla matek pracujących oraz doświadczających ciężkiej choroby.

Zapraszamy do współpracy
w tworzeniu i rozprowadzaniu

Kontakt: cp.cichy.przyjaciel@gmail.com

Tel: 506 416 370 wieczorem

Przeczytaj i podaj dalej

Cichy Przyjaciel Nr 49

Pismo katolickie

**KOŚCIÓŁ JEST JEDEN,
ŚWIĘTY, PWSZECHNY I APOSTOLSKI**

„Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr
czyli Skala,
i na tej Skale zbuduję
Kościół mój,
a bramy piekielne go
nie przemogą. I tobie dam
klucze królestwa
niebieskiego;
cokolwiek zwiążesz
na ziemi, będzie związane w niebie,
a co rozwiążesz na ziemi,
będzie rozwiązane w niebie»”
(Mt 16,18-19).

**O przywrócenie jedności powinien
troszczyć się "cały Kościół, zarówno
wierni, jak i ich pasterze"** Trzeba jednak
mieć świadomość, że "ten święty plan
pojednania wszystkich chrześcijan
w jedności jednego i jedyne Kościoła
Chrystusowego przekracza ludzkie siły
i zdolności". Dlatego więc pokładamy całą
naszą nadzieję "w modlitwie Chrystusa
za Kościół, w miłości Ojca ku nam,
w mocy Ducha Świętego" . **KKK 822**

Za zgodą Kurii Diecezjalnej w Kielcach